

Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında kanun tasarısı ve İçişleri ve Adalet Komisyonları raporları (1/613)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Genel Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı: 71 - 443, 6/1354

29 . V . 1946

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 22 . V . 1946 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun tasarısının gerekçesiyle birlikte sunulduğunu arz ederim.

Başbakan
Ş. Saracoğlu

Gerekçe

1881 sayılı Matbuat Kanununun 50 nci maddesi Bakanlar Kuruluna, memleketin umumi siyasetine dokunacak yayımlardan dolayı, gazeta ve dergileri geçici olarak kapatmak yetkisini vermiş bulunmaktadır. Bu hüküm, ceza tehdidi altında bulunmasa dahi, bazı neşriyatın Devletin umumi siyaseti bakımından memleket menfaatlerine uygun olmayabileceği mülâhazasıyla konulmuştur.

İstiklâl savaşını takip eden zamanlardaki iç ve dış umumi durum gözönüne getirilirse, bugün artık bir tartışma konusu olmaktan çıktığını sandığımız büyük içtimai inkilâpların memleket içinde kökleşip gelişmesine yardım edecek böyle bir yetkinin Hükümet elinde bulunmasındaki zarureti takdir etmemek mümkün değildir.

Zaman geçtikçe bu zaruret yavaş yavaş kendini daha az hissettirmeğe başlamış, ve esasen daima büyük bir itidalle kullanılan bu yetki, bilhassa son zamanlarda, hattâ Hükümetin tenkit edilmesine yol açabilecek kadar ihmal edilmiştir.

Bununla beraber, fiilen kullanılmakta olmasa bile Hükümetin elinde böyle bir yetki bulunması, memleketin siyasi olgunluğu bakımından bir zaruret olmaktan çıkmış ve muvakkat olduğu tabii bulunan bu yetkinin adli kaza mercilerine bırakılması kâfi bir teminat olacağı kanaatine varılmıştır.

Ancak Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin Hükümete verdiği gazete veya mecmua kapatma selâhiyetinin kazai makamlara tevdiî hususu mülâhaza edilirken evveliminde bugün meri bulunan 50 nci maddenin tetkikten geçirilmiş olması lâzımdır. Bu maddenin kanuni unsuru memleketin umumi siyasetine dokunacak neşriyatın vukuu keyfiyetidir. Bu asli unsurun adli veya idari kazalardan birisine tevdiî halinde birisi teknik, diğeri ise tatbikata ait iki müşkil karşısında kalınması olacaktır.

a) Teknik müşkil : Umumi ceza prensipleri müeyyide vaz'ını ihraz eden herhangi teyidi bir hükmü asli ve fer'i olmak üzere iki nevi ceza tehdidi altına vaz'etmiş bulunmaktadır. Fer'i cezalar, daima asli cezanın mütemmimi olarak hükmolunurlar. Hidematı âmmeden memnuiyet, bir meslek ve sanatın tatili gibi.. Binaenaleyh, gazete veya mecmuayı kapatma hükmünün, adli bir merci tarafından tatbik edilebilmesi için bu keyfiyetin evvelâ asli bir ceza tehdidi altına konulması, yani unsurları

muhtevi bir cürüm meylana konularak onun fer'i bulunması iktiza etmektedir. Daha açık bir ifade ile memleketin umumî siyasetine dokunacak neşriyatın bir cürüm olarak telâkki edilmesi ve bu cürümün aslî bir ceza ile teziyesi hükmünden sonra fer'i ceza olarak neşriyatı yapan gazetenin kapatılması hususu düşünölmelidir. Bunun içindir ki, yalnız kapatmak keyfiyetini adli mercilere tevdi etmek, umumi ceza prensipleriyle telifi kabil olmıyan bir hareket olacaktır.

b) Tatbiki müşkül; bugünkü mevcut ellinci maddenin vazır, «Memleketin umumi siyasetine dokunacak neşriyat» tâbirini kanuna korken, kapatma keyfiyetini Bakanlar Kuruluna vermiş, böylelikle memleketin umumi siyasetinin ne olduğunu tamamiyle bilen Bakanlar Kurulu bu şle vazifedar kılınmıştır. Maddenin aynı şekilde adli mercilere tevdi halinde, hâdise böyle olmıyacaktır. Maddeyi tatbik edecek olan adli merciin memleketin umumi siyasetini bilmesine hiçbir zaman imkânı madd olmadığından bu merci her şeyden evvel «memleketin umumi siyaseti» ne olduğunu bilmek istiyecek ve bunun için de Bakanlar Kurulunun mütalâasını almak zaruretini duyacaktır. Binnetice Bakanlar Kurulu, hüküm verme mevkiinde kalacaktır ki, bu vaziyet karşısında mezkûr salâhiyetin adli mercilere verilmiş olmasında hiç bir mantiki gaye kalmamış olacaktır.

Şu iki mahzur muvacehesinde maddenin bugünkü şekliyle adli mercilere tevdiinde bir fayda mülâhaza edilememiştir.

Memleketin umumî siyasetini alakadar eden fiilleri; en ince teferruata kadar ceza kanunumuzun ikinci kitabının birinci babının birinci ve ikinci fasıllarına mevzu teşkil etmiş bulunmaktadır. Umumî siyaset tabirinin içerisine almış ve kanunî unsurları göz önünde bulundularak maddeleştirilmiş bulunan hükümler memleketin ve rejimin hariçte ve dahilde korunmasını sağlayan hükümlerdir. Bilfarz: 125, 127, 128, 132, 133, 137, 140, 141, 142, 143, 146, 149 ve 155 nei maddeler tamamen memleketin dahilî ve haricî emuiyetini en hurda teferruata kadar kendilerine mevzu edilmiş maddelerdir. Bu maddeler hükümlerini bu gün ihlâl eden vatandaş ister bilfiil isterse neşir yoluyla yapmış olsun maddelerde mevzu ceza müeyyidelerinin teyit kuvveti altında bulunmaktadır. Şu hale nazaran kapatma kayfiyetini bu maddeler hükümlerine fer'i bir hüküm olarak kabul etmek, memleketin umumî siyasetini muhafaza bakımından maksadı temine kâfi gelecektir. Madde bu düşüncelerle kaleme alınmış ve kapatma kayfiyetinin süreli veya süresi olması keyfiyeti, maddenin yazılışı tadadî bir usul takip eylemediği için. fiilin vehametini takdir bakımından adli merciin kanaatına terkolunmuştur. İkinci ve üçüncü fıkralar bu günkü kanunda mevcut fıkraların aynen muhafazasından ibaret bulunmaktadır.

İçişleri Komisyonu raporu

T. B. M. M.

İçişleri Komisyonu

Esas No. 1/613

Karar No. 33

4 . VI . 1946

Yüksek Başkanlığa

Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında hazırlanan ve Bakanlar Kurulunun 22 . V . 1946 tarihli içtimarında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun tasarısı Komisyonumuza havale olunmakla Adalet Bakanı ve Basın ve Yayın Genel Müdürü hazır olduğu halde incelendi.

1881 sayılı Matbua Kanununun 50 nci maddesi Bakanlar Kuruluna, memleketin genel siyasetine dokunacak yayımlardan dolayı gazete ve dergileri geçici olarak kapatma yetkisi vermiş bulunmaktadır.

Büyük kurtuluş savaşından sonra yurdumuzda süratle gerçekleşmesi hayati bir dâva olarak kabul edilen içtimai inkılapların emniyet ve istikrar içinde gelişmesini ve sağlamlaşmasını temin amacıyla, ceza tehdidi altında bulunmasa dahi, bazı yayımların Devletin genel siyaseti bakımından halk efkârında yapacağı menfi tesirleri önliyecek tedbirler arasında böyle bir yetkinin bulunması lüzumu hâsıl olmuştur.

İkinci Cihan harbinin çıkması üzerine, uzun süren bu ölüm dirim savaşı içinde Devletin emniyetinin ve memleket müdafaasının gerektirdiği fevkalâde tedbirler arasında bu yetkinin Hükümet elinde kalması zaruri bulunmakta idi.

Normal haller yaklaştıkça pekaz kullanılan ve nihayet kendiliğinden ölü bir madde halinde kalan bu hükmün devamında hiçbir fayda mevcut olmadığı gibi, tek dereceli seçimlere gidildiği, toplanma hakkının ve dernek kurma faaliyetinin daha liberal esaslara göre tanzim edildiği ve bu suretle âmme haklarının bugünün realitelerine daha uygun olarak düzenlendiği bu sırada mevzuatımız arasında ahenk ve beraberliğin kurulması bakımından da değiştirilmesi muvafık olacağı aşikârdır.

Komisyonun bu kanaatle, bu yetkinin kandan çıkarılması hakkındaki Hükümet teklifini kabul etmiştir.

Hükümetçe teklif edilen yeni 50 nci madde-deki kapatma yetkisinin Bakanlar Kurulundan mahkemelere intikal etmesini, âmme haklarının teminatını kazai murakabe altına almak bakımından genel prensiplerimize uygun bulmaktayız. « Kapatmaya yetkili makam » hakkındaki bu esaslı prensipten başka eski hüküm ile yeni teklif arasındaki diğer bir fark da kapatmayı icabettiren « mevzu » a taallük ediyor. Eski madde « Memleketin genel siyasetine dokunacak neşriyat » dan dolayı gazete ve dergilerin kapatılması yetkisini vermekte idi. Genel siyaset tabiriyle ifade edilen kanuni unsurun tahakkuk bakımından mahkemelerce karşılaşılabilecek zorluklar hakkında Hükümet gerekçesinde gösterilen sebeplere Komisyonumuzda katılmıştır. Bundan başka âmme hukuku sahasına giren diğer bir düşüncüyü de bu sebeplere ilâve etmeği faideli buluyoruz.

Filhakika memleketin genel siyaseti, millî idarenin tezahürü ile Büyük Millet Meclisinde çokluğu teşkil eden ve iktidar mesuliyetini üzerine alan partinin ve Hükümetinin programında taayyün etmektedir. Azlığı temsil eden muhalefet partilerinin veya müstakil siyasi kanaatlerin temsilcisi olan gazetelerin bu program ve icraatı beğenmeyen yazılarından dolayı kapanması bugün inkişafı istenen meşru siyasi faaliyetlerin gelişmesi bu bakımdan da esasen arzu edilmeyen bir keyfiyettir. Hükümetin, kanunen haiz olduğu bu yetki fiilen kullanılmaması siyasi partilerin ve siyasi faaliyetlerin gelişmesini kolaylaştırmak fikrinden doğmakta ve bu keyfiyet Komisyonumuzda Hükümet tarafından beyan edilmiş bulunmaktadır.

Komisyonumuz, bu sebeplerle 50 nci maddenin bugünkü şekliyle adli mercilere tevdiinin muvafık olamayacağı hakkındaki Hükümet teklifine iştirak etmiştir.

Ancak Genel Ceza Kanunumuzda Devletin emniyetine karşı işlenecek suçların gazete veya dergiler vasıtasıyla ıkar halinde, bunları önli-

yecek kanuni tedbirlere başvurulması da bugün bir zarurettir. Vatandaş siyasi haklarının kullanılmasında esaslı şart, bu faaliyetin Devletin emniyetini sarsacak mahiyet taşımamasıdır. Siyasi hakların zararlı olarak istimali kanun vazınca tevçiz edilemeyecek bir keyfiyettir. Bilhassa, yayım yoluyla işlenen suçların halk efkârı üzerinde yapacağı menfi tesirlerin izalesi sadece faillerinin cezalandırılmalarıyla kâbil değildir. Suğun ikama vasıta olan gazete veya derginin yayıma devam etmesi bir taraftan Devlet emniyetinin sarsılmasını, diğer taraftan vatandaş şahsi haklarının haleldar olmasını intaç eder. Basın suçlarının sahası bakımından haiz olduğu tesir de hesaba katılacak olursa ceza tehdidi altında bulunan suçların basın yoluyla işlenmesi halinde mahkemelere o gazete veya defgiyi fiilin mahiyetine göre süreli veya süresiz kapatma yetkisini vermek yerinde bir tedbirdir. Komisyonumuz bu düşüncelerle Devletin emniyetine karşı işlenen suçları ihtiva eden genel Ceza Kanununun, ikinci kitabının, birinci ve ikinci bölümlerinde yazılı suçların yayım yoluyla işlendiği takdirde mahkemece, mahkûmiyetten ayrı olarak, gazete veya derginin kapatılması hakkındaki teklifi kabul etmiştir.

Metinde yapılan değişiklik kapatma hükmüne

o gazete ve derginin toplattırılması hükmünü de ilâveden ibarettir.

Havalesi gereğince Adalet Komisyonuna ve rilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

İçişleri Ko. Başkanı
Tekirdağ
C. Uybadın

Başkan V.
Çoruh
Dünya barışı olmadan
ellinci maddenin kaldırıl-
ması taraftarı değilim.
A. Tüzün

Sözcü	Kâtip	
Bolu	Trabzon	Balıkesir
H. Ş. Adal	S. Abanozoğlu	F. Tiritioğlu
Balıkesir	Bursa	Elâzığ
Y. S. Uzay	F. Güvendiren	İ. Yalçın
Erzurum	Gazianteb	Giresun
N. Elgün	Dr. A. Melek	N. Osten
İzmir	Kars	Kayseri
H. Onaran	E. Özoguz	A. H. Kalaç
Konya	Malatya	Sivas
Ş. Ergun	E. Barkan	E. Dizdar
	Tokad	Zonguldak
Kapatma yetkisinin Hükümette		R. Vardar
kalması ve ilgililerin Danıştayda		
iptal dâvası açmaları taraflısırım.		
	G. Pekel	

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 1/613

Karar No. 29

9 . VI . 1946

Yüksek Başkanlığa

Bakanlar Kurulunun 22 . V . 1946 tarihli toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan 1881 sayılı Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkındaki kanun tasarısının İçişleri Komisyonu raporiyle birlikte Komisyonumuza da havale ve tevdi edilmesi üzerine ihtiva eylediği hükümler Adalet Bakanı Mümtaz Ökmen hazır olduğu halde görüldü ve incelendi.

1881 sayılı Matbuat Kanununun bugün yürürlükte olan 50 nci maddesi, memleketin umumi siyasetine dokunacak yayımlardan dolayı

Bakanlar Kuruluna gazete veya mecmuaları geçici olarak kapatma yetkisini tanımaktadır. Tamamiyle takdire dayanan bu yetkinin, siyasi ve içtimai hayatımıza yeni bir nizam verdiği gaye edinen ana mevzuatın tamamlanıp tatbik sahasına geçtiği devreye rastladığını belirtmek kanunların hazırlandıkları zamana ve karşılamak istedikleri ihtiyaçlara göre mütalâa edilmesi zaruretine en iyi bir misal teşkil eder. Gerçekten büyük bir inkılâbın yaratmış olduğu siyasi ve içtimai müesseselerin memleket içinde temelleşip gelişmesini kütsi bir ödev

olarak yüklenmiş olan Hükümetin, bunu temine yarıyacak vasıta ve imkânlara, kanun yoluyla sahip bulunması, bu ödev ve sorumluluğunun tabii bir neticesidir.

O günden bugüne kadar verimli seyrini ara vermeden takip eden ileri hamleler inkılâbın vücut verdiği eser ve müesseseleri, artık bir tartışma konusu olmaktan bile çıkarmış, en geniş mâna ve şümulde bütün millete maletmiştir. İşte Matbuat Kanununun 50 nci maddesi böyle bir zamanda ve yeni ihtiyaçların ileasıyla ortadan kaldırılmaktadır. Bu yeni ihtiyaçla Türk demokrasisinin mukadder ve tarihi gelişmesinin yeni bir ifadesinden başka bir değildir. Artık tarihe intikal edecek olan, bu maddenin son bir muhasebesi yapılırken çok geniş bir kudret halinde tecelli eden bu yetkinin, daima büyük bir itidalle, hele son zamanlarda Hükümetin zaman zaman muahezesine bile yol açan, fakat hakikati halde, hürriyetin geniş bir anlayışına dayanan bir müsamaha ile tatbik edileceğini kaydetmeği vazife biliriz.

50 nci maddenin tasarıda aldığı yeni şekil, esaslı bir tetkika tâbi tutulduğu takdirde, mevcut hükümlerde bir değişiklikten çok ileri gidildiği eski hükümlerin tamamen ilgasıyla onlarla kıyaslanamıyacak yeni bir maddenin teklif edilmekte olduğu vuzuhla görülür. Gerçekten bu gün uygulanmakta olan 50 nci madde iki esaslı hükmü ihtiva eder: Bunlardan birincisi « Bakanlar Kurulua gazete veya mecmua kapatma yetkisi », ikincisi ise bu yetkiyi kullanmağa mesnet olan « memleketin umumi siyasetine dokunacak yayımlar » mefhumudur ki, her ikisi de ortadan kalkmış, buna mukabil, gazete kapatma yetkisi münhasıran suç işlenmiş olan hallerde suça terettüp eden cezaya murtabit olarak yepyeni bir şekilde umumi mahkemelere intikal etmiş olmaktadır.

Yeni maddenin bilhassa kaydedilmesi lâzımgelen bariz vasfı şudur ki, basın ve yayın hürriyeti yeni madde ile hiçbir veçhile kayıtlanmış addedilemez. Anayasamızda « fikir, söz, yayım hak ve hürriyetleri Türklerin tabii haklarından» förmülü ile en güzel ifadesini bulmuş olan basın ve yayım hürriyeti, ancak hakikî bir sorumlulukla denkleştiği hallerdedir ki, tam ve kâmil şeklinde tecelli eder. Bu sorum-

luluğun hangi hallerde olacağını ise yine Anayasamızın 76 nci maddesine tevfiikan kanun tâyin eder. İşte Devletin basın ile olan münasebetleri hep bu mürriyet mefhumu etrafında toplanır. Nasıl ki, suç işliyen vatandaşları tenkil eden onları hürriyetlerinden mahrum bırakan ceza kanunları, Türklerin tabii hak ve hürriyetlerinden sayılan kişi dokunulmazlığını ihlâl edici veya kaldırıcı sayılmazsa, aynı suretle, kanunen suç sayılan fiillerin yayım yoluyla işlenmesini ceza tehdidi altında bulundurmamak hiç bir veçhile basın hürriyetini kayıtlayıcı mahiyette telâkki edilemez. Hele tasarıda olduğu gibi bu suçlar Devletin mevcudiyetine iç ve dış emniyetine yönelmiş olursa onları tenkil ve tecziyedeki zaruret daha önemle belirir.

Gerçekten tasarının birinci maddesinin şumülüne giren suçlar Ceza Kanununun ikinci kitabının birinci faslında yazılı Devletin arsulusal şahsiyetine karşı işlenen cürümlerle Devletin nizam ve emniyetini bozan «Devlet kuvvetleri aleyhinde cürümler» başlığı altında çoğu vehim mahiyette olan suçlardır.

Komisyonunda bu esaslar dâhilinde cereyan eden müzakere neticesinde, Hükümetin de muvafakatiyle, tasarıda iki esaslı tadil yapılmıştır ki bunların birincisi mahkemelerce verilecek bir cezanın süresiz olamayacağı gibi esaslı teknik bir mülâhazaya dayanan değişikliktir, ikincisi ilk tahkikat safhasında sorgu yargıcına tanınmış olan gazete kapatma yetkisinin, bu safhada dahi, suçun cezasını rüyet vazife ve salâhiyetini haiz mahkemeye verilmesi gazeteler için daha teminatlı sayılarak, bir tedbir olarak kullanılacak bu yetkinin birinci fıkrada yazılı mahkemeye verilmesi oybirliğiyle karar altına alınmış olan değişikliktir. Bu değişikliğin maksadı daha iyi sağlıyacağı Hükümet mümessilli tarafından da beyan ve ifade edilmiştir. İkinci fıkradaki «yetkili» kelimesinin vazife ve salâhiyet bakımından bazı mahzurlara yol açacağı komisyonun bir üyesi tarafından öne sürülmüşse de bu hususta cereyan eden görüşme ve inceleme sonunda öne sürülen mahzurların vârit olmadığı, yetkili mahkemeden maksat, umumi hükümlere göre birinci fıkrada yazılı cürümleri yargılamakla ödevli mahkeme olduğu açıkça anlaşıldığından, ikinci fıkradaki yetkili mahkeme ibaresinin Hü-

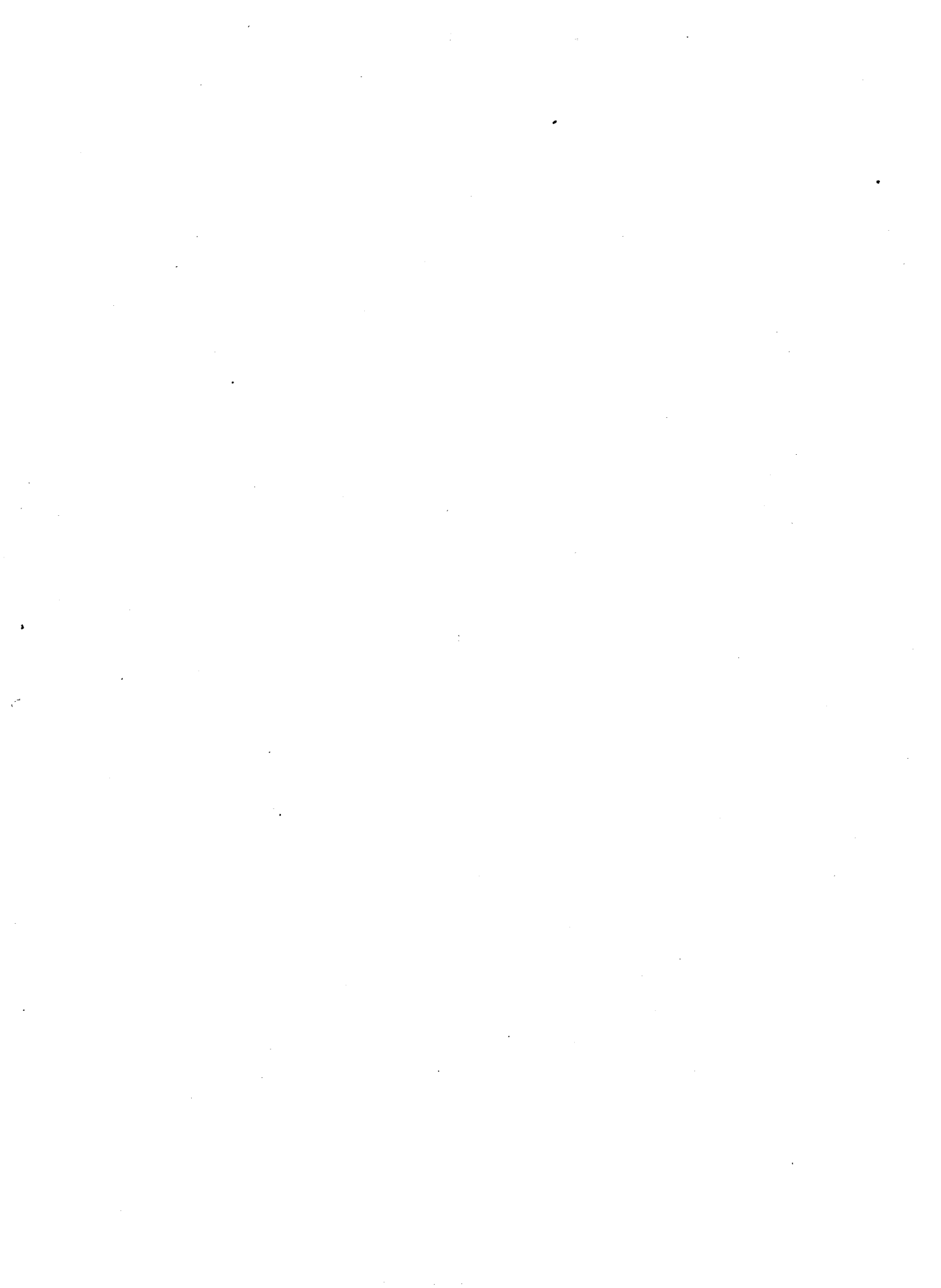
kümetin teklifi veçhile aynı mahallasına bir oya karar (Konya Hukuk Karagülle) çokluğa karar verilmiştir.

Tasarı bu değişikliklerle Manutayın Yüce tasvirine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunuldu:

Adalet Ko. Başkanı	Sözcü	Kâtip
Kayseri	Zonguldak	Manisa
R. Özsoy	Ş. Devrin	F. Uslu
Antalya	Bahadır	Denizli
N. Atay	O. N. Bano	H. Güneş
Denizli	Erzincan	İzmir
N. Küçük	A. Prut	E. Ören
Kastamonu	Kocaeli	Mardin
A. Binkaya	S. Artel	E. Ergin
Rize	Sirab	Urfa
S. A. Dilempe	C. Atay	K. Berker

Hükümden önce gazete ve mecmuaların kapatılması bu tasarıda (yetkili hâkime) verilmiştir, hazırlık ve ilk tahkikat sırasında gine gazeteci hangi kaza merciinin kapatacağı meşhûr geçilmiştir. Komisyon ekseriyeti (yetkili hâkim) tâbiriyle dâva ilk tahkikat safhasında olsa dahi ağır Ceza mahkemesi olacağı komisyon ekseriyetince müteahhâz edilmiş ve halbuki metni bünyesi ona müteahhâz olmadığından Devlet kendi bünyesinin zehirliyen neşriyat karşısında hiçbir şey yapmamak gibi cemiyeti korumaktan âziz bırakacağından korkmaktayım. Bu kanaatler ki sorgu hâkiminde bulunan bir dâvadan dolayı gazetenin ve derginin kapatılması için yetkili mahkemenin tasrih edilmesi fikrindeyim.

Konya
H. Karagülle

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 25 . VII . 1931 tarihli ve 1881 sayılı Matbuat Kanununun 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

« Madde 50. — Türk Ceza Kanununun 2 nci kitabının birinci babının birinci ve ikinci bölümlerinde yazılı cürümler yayım yoluyla işlendiği takdirde mahkemece, ceza mahkûmiyetinden ayrı olarak, gazete veya mecmuanın süreli veya süresiz olarak kapatılmasına da karar verilir.

Bu kapatmaya yetkili mahkeme veya sorgu yargıcı tarafından hükümden önce de karar verilebilir.

Bu suretle kapatılan gazete veya mecmuanın yayımına devam edenler hakkında 18 nci maddede hükmü uygulanır.

Böylece kapatılan gazete veya mecmuanın sorumluları kapatma süresi içinde başka bir isimle gazete veya mecmua çıkaramazlar.»

MADDE 2. — Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan	Adalet Bakanı
<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>M. Ökmen</i>
Milli Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı
<i>A. R. Artunkal</i>	<i>Hilmi Uran</i>
Dışişleri Bakanı	Maliye Bakanı
<i>H. Saka</i>	<i>N. E. Sumer</i>
Milli Eğitim Bakanı	Bayındırlık Bakanı
<i>Yücel</i>	<i>Sırrı Day</i>
Ekonomi Bakanı	Sa. ve Sos. Y. Bakanı
<i>Fuad Sirmen</i>	<i>Dr. S. Konuk</i>
Gümrük ve Tekel Bakanı	Tarım Bakanı
<i>T. Coşkan</i>	<i>Ş. R. Hatipoğlu</i>
Ulaştırma Bakanı	Ticaret Bakanı
<i>A. F. Cebesoy</i>	<i>R. Karadeniz</i>
Çalışma Bakanı	
<i>Dr. S. Irmak</i>	

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 25 . VII . 1931 tarihli ve 1881 sayılı Matbuat Kanununun 50 nci madesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

«MADDE 50. — Türk Ceza kanununun 2 nci kitabının birinci babının birinci ve ikinci bölümlerinde yazılı suçlar yayım yoluyla işlendiği takdirde mahkemece, Ceza mahkûmiyetinin ayrı olarak, gazete veya mecmuanın süreli veya süresiz olarak kapatılmasına, suça mevzu olan matbuaların toplattırılmasına da karar verilir.

Bu kapatırmaya ve toplattırmaya yetkili mahkeme veya sorgu yargıcı tarafından hükümden önce de karar verilebilir.

Bu suretle kapatılan gazete veya mecmuanın yayımına devam edenler hakkında 18 nci maddede hükmü uygulanır.

Böylece kapatılan gazete veya mecmuanın sorumluları kapatma süresi içinde başka bir isimle gazete veya mecmua çıkaramazlar.»

MADDE 2. — Hükümetin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Hükümetin 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

1881 sayılı Matbuat Kanununun 50 nci maddesinin değiştirilmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 25 . VII . 1931 tarihli ve 1881 sayılı Matbuat kanununun 50 nci maddesi aşağıda yazıldığı şekilde değiştirilmiştir:

MADDE 50. — Türk Ceza kanununun ikinci kitabının birinci babının birinci ve ikinci bölümlerinde yazılı cürümler yayım yoluyla işlendiği takdirde mahkemece, cürmün gerektirdiği ceza ile birlikte gazete veya mecmuanın bir aydan iki yıla kadar kapatılmasına karar verilir.

Yetkili mahkeme hükümden önce dahi keşvüştürmanın her derecesinde gazete veya mecmuanın kapatılmasına karar verebilir. Şu kadar ki kapatma süresi birinci fıkrada yazılı sürenin yukarı haddini geçemez.

Bu suretle kapatılan gazete veya mecmuanın yayımına devam edenler hakkında 18 nci madde hükmü uygulanır.

Böylece kapatılan gazete veya mecmuanın sorumluları kapatma süresi için bir isimle gazete veya mecmua çıkaramazlar.

MADDE 2. — Hükümetin 2 nci maddesi aynen

MADDE 3. — Hükümetin 3 ncü maddesi aynen